

Teoretická část pojednává o problematice syndromu CAN a spolupráci mezi institucemi syndromem CAN se zabývající. Popisuje týrání, zneužívání a zanedbávání dětí, hovoří o významu těchto institucí.

Empirická část odhaluje podobu spolupráce (v oblasti syndromu CAN) mezi Fondem ohrožených dětí v Mostě a výchovnými poradci základních škol v Mostě. Tato spolupráce téměř neexistuje, přestože ji mnohé instituce považují za žádoucí a nutnou.

V závěru diplomové práce si pokládáme otázku, jak by se dala tato situace týkající se spolupráce zlepšit. Závěrečná stanoviska jsou: stanovit pravidla pro spolupráci mezi všemi institucemi zabývajícími se syndromem CAN zákonem, určit koordinátora činností ve prospěch ohroženého dítěte a zlepšit pracovní podmínky pro pracovníky pomáhajících institucí ve smyslu jejich vzdělávání, podpory a supervize.